

[Jørgen Gram.]

takke for det. Jeg har paa mit Partis Vegne den Ære at anbefale Lovforslaget, dog ønsker jeg at føje nogle Bemærkninger til det.

Som mit Partis ærede Ordfører i det andet høje Ting, Hr. Villemoes, omtalte, er der med Hensyn til Selvriskoer det ejendommelige, at denne er ansat meget lavt i Forhold til de Værdier, her kommer i Betragtning. Jeg skal ikke have noget at indvende imod, at man i dette Lovforslag som i det andet, der lige er behandlet, begrænser Selvriskoer til 200 Kr., men gør blot opmærksom paa, at der saa er et Misforhold til den Krigsforsikring for Løsøre, som er vedtaget, idet Selvriskoer der er fastsat til 1½ pCt. Da Løsøreforsikrings skadelidte er private i Modsætning til dem, der i Almindelighed her kommer i Betragtning, bliver de 1½ pCt. en meget større Selvrisiko at bære, der kan godt blive Tale om en ret stor Skade, uden at vedkommende faar Skadeserstatning. Saa bliver der sagt: Ja vel, men Selvriskoer optræder kun første Gang, anden Gang bliver Skaden betalt fuldt ud. Det har imidlertid til Dato heldigvis været saaledes, at det kun meget sjældent, maaske slet ikke, er forefaldet, at der er kommet Skade paa samme Ejendom flere Gange. Jeg henstiller derfor til den højtærede Minister at tale med sin Kollega om en Nedsættelse af Selvriskoer ved Løsøre, saa den kommer paa Linie med det, man nu er gaaet over til.

§ 2 fastslaar, at Forsikringen omfatter alle elektriske Luftledningsanlæg med Stærkstrøm med dertil hørende Indretninger, saasom Master, Isolatorer, Transformatorstationer, Koblingsstationer, Friluftsanlæg og Gadebelysningsanlæg. Pligten til at betale Bidrag bliver dog fastsat ikke efter alle disse Værdier, men er kun lagt over paa en eneste Faktor: Antallet af Kilometer Luftledninger, som tilhører den enkelte forsikrede. Da nu f. Eks. Hovedstaden og Købstæderne har mange kostbare Transformatorstationer, Koblingsstationer, Friluftsanlæg og Gadebelysningsanlæg, men Luftledningsnet paa kun meget faa Kilometer, følger deraf, at de næsten intet Bidrag har at betale, medens Landforsyningsselskaber, der ikke behøver at være særlig store for at have et Luftledningsanlæg paa 1 000 Kilometer, skal betale hele Forsikringen, altsaa maa betale baade for sig selv og for Byerne.

Nu kan man sige, at Aarsagen til dette Lovforslags Fremkomst navnlig er de Spærballoner, som fra Tid til anden har gjort ikke saa lidt Skade ude paa Landforsynings-

anlæg, men ingen ved, om ikke den Skade, der vil fremkomme i Fremtiden, fornemmelig bliver i Byerne i Stedet for paa Landet; maaske er der i Byerne mere Fare for, at der kan blive anrettet stor Skade, end der er paa Landet. Jeg henstiller derfor, at man søger at finde et andet Beregningsgrundlag for Pligten til at betale Bidrag end Ledningsnettet Gange henholdsvis 10 000 Kr. og 3 000 Kr., efter som Spændingen er i de Luftledninger, der kommer i Betragtning.

I øvrigt skal jeg anbefale Lovforslagets Princip.

Aksel Møller: Paa mit Partis Vegne skal jeg tilsige Støtte til en hurtig Gennemførelse af det foreliggende Lovforslag. Det er ikke nødvendigt at komme ind paa Enkeltheder i det, det ligner i den Grad alle de andre Forslag, der har været fremsat for det høje Ting. Jeg maa dog maaske have Lov til at gøre nogle enkelte Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Jørgen Gram i Anledning af de Spørgsmaal, han rejste, og den Kritik, han rettede mod Lovforslaget.

Jeg erindrer, fra dengang vi begyndte paa hele denne Lovgivning om Krigsforsikring, at vi stod over for Spørgsmaalet om, hvorledes man skulde fordele Risiko og Bidrag her i Landet med Henblik paa mulige Krigsskader paa vore Bygninger. Da var det, det ærede Medlem Hr. Jørgen Grams Parti, som ingenlunde kunde tænke sig den Tanke, at Landbrugets Ejendomme skulde kunne komme til at bære Risiko paa lige Fod med Byerne, og da især ikke med København, da skulde det være saaledes, at Landbruget oprettede et Forsikringsforbund for sig, og det tog endda nogen Tid; først havde man gennemført Byernes Forsikring, før Landbruget overhovedet naaede saa vidt, at det erklærede sig villigt til at tiltræde et Lovforslag, der beskyttede Landbrugsejendomme paa samme Maade som Byernes, men vel at mærke uden solidarisk Ansvar med Byerne. I Dag staar vi ved en tilsyneladende Detaille i hele den lange Række af Krigsforsikringsforslag. Det ærede Medlem Hr. Jørgen Gram er nu naaet til den Erkendelse, at nu maa Byerne sandelig bære med paa de Skader, der kan ske paa Luftledninger og Stærkstrømsanlæg, selv om de fleste skulde indtræffe paa Landet. Jeg tror, at det havde været mere naturligt, og jeg mener ogsaa, det vilde have været meget, meget mere rigtigt, det har Udviklingen vist, om man allerede dengang havde dannet et stort fælles Krigsforsikringsforbund for samtlige Bygninger i Landet.